

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/201/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622200856
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622200856.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves a toho času už plnoletého C. B. nar. X.X.XXXX bývajúceho v D. D. B. E. F. XXX detí rodičov: matky G. H. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v Krupine na ulici Majerský rad č. XX a otca I. B. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v D. D. B. E. F. XXX zastúpeného JUDr. Jánom Slovinským advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Spišskej Novej Vsi na Štefánikovom námestí č. 13 v konaní o návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom o návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 6P/42/2022 - 137 zo dňa 20.5.2022 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch o určení výživného od matky pre C. od 23.2.2022 do budúca, vo výroku o určení výživného a spôsobe jeho plnenia od matky pre mal. A. od 23.2.2022 do budúca, vo výroku o určení rozsahu dlžného výživného pre C., vo výroku o dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia pre mal. A. a o trovách konania.

II. M e n í rozsudok vo výroku o spôsobe plnenia určeného výživného pre C. tak, že matka je povinná platiť výživné priamo C. vždy do 23. dňa v mesiaci vopred.

III. M e n í rozsudok vo výroku o spôsobe platenia dlžného výživného pre C. tak, že dlžné výživné za obdobie od 23.2.2022 do 30.4.2022 povoľuje matke splácať C. v mesačných splátkach v sume 40 Eur spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva splatným celý dlh.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. schválil rodičovskú dohodu v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a v časti úpravy styku k v tom čase mal. C. a mal. A. tak, že ich zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený a povinný maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Styk matky s maloletými deťmi sa neupravil. Výrokom II. zaviazal matku prispievať na výživu na v tom čase mal. C. výživným v sume 120 Eur mesačne a na výživu mal. A. výživným v sume 100 Eur mesačne od 23.2.2022 do budúca, ktoré je matka povinná uhrádzať otcovi vždy do 23. dňa v mesiaci vopred. Výrokom III. dlh na výživnom na v tom čase mal. C. za obdobie od 23.2.2022 do 30.4.2022 v sume 265,71 Eur a na mal. A. za obdobie od 23.2.2022 do 30.4.2022 v sume 221,43 Eur zaviazal matku splácať v mesačných splátkach v sume 40 Eur mesačne popri bežnom výživnom vždy do 23. dňa v mesiaci vopred otcovi od právoplatnosti rozsudku s tým, nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva splatným celý dlh na výživnom. Výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovaná rodičovská dohoda je v súlade so záujmami maloletých detí, rešpektuje a zohľadňuje ich potreby. Pri jej schvaľovaní prihliadol aj na odporúčanie kolízneho opatrovníka v podanej správe o prešetrení pomerov. Pri rozhodovaní o výživnom vychádzal z majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, berúc do úvahy skutočnosť, ktorý z rodičov a v akej miere sa o deti osobne stará a na to, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb detí. Mal preukázané, že osobnú starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje otec. Bývajú v nájomnom obecnom 2-izbovom byte, ktorý pozostáva z kuchyne, obývacej izby, detskej izby a kúpeľne so sociálnym zariadením. Obe deti majú v domácnosti vytvorené vhodné podmienky pre ich zdravý rast a vývin. C. bol v čase rozhodovania súdu prvej inštancie študentom 2. ročníka SOŠ drevárskej v Spišskej Novej Vsi, kam denne do školy dochádzal. Mesačné cestovné činilo 40 Eur. Mal. A. bol žiakom 8. ročníka Základnej školy v Nálepkove. Obaja sa stravovali doma. Otec uhrádzal obom synom poisťné mesačne po 15 Eur. Deti boli zdravé, dobre prospievali. Nemali žiadne vážnejšie zdravotné problémy, ktoré by súviseli so zvýšenými výdavkami spojenými s kupovaním liekov. Zvýšené výdavky mal otec s kupovaním školských potrieb, sezónneho oblečenia, obuvi a hygienických potrieb. Otec je SZČO s priemerným mesačným príjmom okolo 700 Eur. Uhrádzal nájomné 83,22 Eur, inkaso 120 Eur, internet 12 Eur. Dokazovaním mal zistené, že matka býva spolu s plnoletou dcérou J. H. (nar. XX.X.XXXX) v prenajatom 1-izbovom byte v Krupine. Je zamestnaná v spoločnosti Brother Industries (Slovakia), s r.o., s priemerným čistým mesačným príjmom 700 Eur. Uhrádza nájomné 280 Eur, cestovné do školy pre dcéru viac ako 40 Eur, 30 Eur kredit na mobil pre dcéru a poisťku, cestovné do práce 20 Eur. Súd prvej inštancie neprihliadol na tvrdenie matky, že na výživu mal. detí prispieva mesačne sumou 50 Eur, nakoľko aj podľa samotného matkinho vyjadrenia prídavky na maloleté deti v sume 51,76 Eur poberá ona a z nich posielala mesačne otcovi 50 Eur. Na základe uvedeného určil výživné od matky pre v tom čase mal. C. na sumu 120 Eur mesačne od podania návrhu, t.j. od 23.10.2021 do budúca a na mal. Frederika v sume 100 Eur mesačne od podania návrhu, t.j. od 23.10.2021 do budúca so splatnosťou vždy k 23. dňu v mesiaci vopred otcovi. Konštatoval, že vzhľadom k tomu, že tretím výrokom rozhodol o určení výživného na maloleté deti za obdobie od 23.2.2022 do budúca, vznikol matke dlh na výživnom do apríla 2022 pre v tom čase mal. C. v sume 265,71 Eur (za február 25,71 Eur a za marec a apríl spolu v sume 240 Eur) a pre mal. A. v sume 221,43 Eur (za február v sume 21,43 Eur a za marec a apríl spolu v sume 200 Eur). Na úhradu dlžného výživného povolil matke s prihliadnutím na jej možnosti a schopnosti a vychádzajúc z jej majetkových pomerov splácať dlžné výživné v mesačných splátkach po 40 Eur na každé dieťa pod hrozbou straty výhody splátok. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku, len proti výroku II. o sume výživného pre oboch maloletých synov, ako aj proti výroku III. o dlžnom výživnom podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka. Zdôraznila, že jej príjem nie je postačujúci, aby mohla uhrádzať určené výživné. Taktiež poukázala na to, že každý mesiac pravidelne prispieva synom sumou 50 Eur, hoci jej to súdom nariadené nebolo. Žiada, aby bolo prihliadnuté na jej situáciu a možnosti, poukázala aj na to, že otec zarába od 2.000 do 6.000 Eur mesačne.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa riadne a spravodlivo vysporiadal so skutkovým, ako i právnym stavom, svoje rozhodnutie, ktoré sa opiera o správu kolízneho opatrovníka, riadne odôvodnil. K tvrdeniu matky, že táto prispieva na výživu detí sumou 50 Eur mesačne uviedol, že matka je poberateľkou prídavkov na maloleté deti v sume 51,76 Eur mesačne. Tieto prídavky mu neposiela v plnej výške, ale len v sume 50 Eur, čím za obdobie od odchodu zo spoločnej domácnosti v januári 2021 do júna 2022 mu poslala o 30,06 Eur menej, ako poberá prídavky na deti, pričom rozdiel si ponechala. Zdôraznil, že prídavky na deti nie sú v zmysle zákona považované za výživné. Konštatoval, že matka sa o maloleté deti nestará, neposkytuje im žiadnu starostlivosť, neprispieva im finančne. Poprel, že by zarábal mesačne od 2.000 do 6.000 Eur. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky, ako aj k vyjadreniu otca uviedol, že otec zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti od odchodu matky z ich spoločnej domácnosti sám. Obe deti sú vo veku, kedy ich odôvodnené potreby na zabezpečenie základných potrieb neustále rastú. Konštatoval, že mal. C. je blízko veku dospelosti, jeho zvýšené výdavky sú spojené hlavne s návštevou strednej školy, kde denne dochádza. Mladší A. je tiež vo veku, kedy od septembra 2022 nastúpi do 9. ročníka základnej školy a bude sa pripravovať na nástup na strednú školu. Obaja chlapci sú vo veku, kedy majú zvýšené nároky na oblečenie, obuv, hygienické potreby, ako aj ich záujmov. Vzhľadom k tomu mal za

to, že stanovená výška výživného na maloleté deti je primeraná a zodpovedá ich zdravotnému stavu, ako aj ich bežným potrebám a je v záujme oboch detí. Stotožnil sa s názorom otca, že suma 50 Eur, ktorú posielala matka maloletým deťom, nemôže byť v zmysle zákona považovaná za výživné. Jedná sa o prídavky na deti, ktoré poberá matka a následne ich čiastočne preposiela otcovi. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že výživné určené pre C. v sume 120 Eur mesačne predstavuje sumu 4 Eurá na jeden deň a výživné na mal. A. v sume 100 Eur mesačne predstavuje sumu 3,33 Eura na jeden deň. Spolu to je 7,33 Eura na deň, za čo sa maloletí chlapci ani nevystravujú, nieto že si ešte uhradia ďalšie náklady spojené s chodom domácnosti, oblečením, dochádzaním do školy či mimoškolskými aktivitami. Zdôraznil, že pri výške výživného je potrebné zohľadniť aj mieru starostlivosti o maloleté deti. Bolo preukázané, že túto dlhodobu vykonáva výlučne on, matka sa o ne nestará. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za zákonné a v najlepšom záujme maloletých detí.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že naďalej nesúhlasí s určeným výživným. Poukázala na svoje výdavky, za nájom bytu platí 280 Eur mesačne, toto jej má byť zvýšené na 300 Eur mesačne. Z jej pracovnej zmluvy je zrejmé, že zarobí okolo 700 Eur mesačne. Po úhrade nájomného a výživného by jej zostalo 140 Eur mesačne, z čoho by ťažko vyžila. Za prácou dochádza a musí žiť svoju 19 ročnú dcéru, ktorá ešte chodí do školy a žijú v spoločnej domácnosti. Konštatovala, že aj keď s otcom žili v družobnom pomere, nebol to pekný život, ani vzťah, roky ju ponižoval. Vo vzťahu zostala len kvôli deťom, kým vyrastú. Deti otec voči nej manipuloval, robili jej zle a boli bezočiví. Otec na ňu žiaril, aj keď na to nemal žiaden dôvod. Zatváral ju doma, nemohla chodiť ani do obchodu, preto sa zbalila a s ťažkým srdcom odišla aj s dcérou. Nie je pravdou, že by sa o synov nezaujímal, neustále im volá. Zo začiatku boli odmeraní, chceli, aby sa vrátili, postupne sa to upokojilo, boli ich aj navštíviť. Videli, že sú šťastné, ich rozhovory začali byť krajšie. Aj keď otec prisľúbil, že jej nebude robiť prieky v stretávaní sa so synmi, robí to. Vzhľadom k tomu, že nemá viac peňazí, navrhla platiť na výživu synov spolu v sume 60 Eur mesačne. Viac nie je v jej možnostiach. Zopakovala, že jej príjem je cca 700 Eur, z toho bude musieť zaplatiť nájom 300 Eur mesačne, okolo 50 Eur má výdavky na cestovné a stravu pre dcéru, 20 Eur je jej cestovné do zamestnania, 30 Eur zaplatí kredit pre seba aj pre dcéru, za stavu zaplatí 200 Eur a na kozmetiku minie 30 Eur. Zostane jej 70 Eur, ktoré je schopná posielat' synom. Naproti tomu otec má minimálne 3 autá, ktoré používa na prácu a traktor. Má ich napísané na svoju matku, hoci ona je stará a nemá to kde využiť. Vie, že zarába mesačne viac ako 2.000 Eur, hoci to nevie preukázat'. Na záver uviedla, že pre otca je všetko možné len nie žena a nedajbože, aby bola šťastná.

8. Výroky rozsudku o výchove, o zastupovaní a správe majetku a o úprave styku neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

9. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného a dlžnom výživnom spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom starostlivo prihliadal na všetky podstatné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

16. Na zdôraznenie správnosti napadnutých výrokov rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd poznamenáva, že konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky a dodáva, že pri rozhodovaní o výživnom sa použijú zásady citované v ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je preto potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby, ako sú šatstvo, bielizeň, náklady na bývanie, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa, pričom ide o všeobecne známu skutočnosť, ktorú nie je potrebné osobitne dokazovať. Dokazovať je potrebné len nadštandardné výdavky, resp. potreby dieťaťa, ktoré vybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti je súd povinný prihliadať aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Na strane povinných rodičov dieťaťa, súd zisťuje ich reálne príjmy, celkové majetkové pomery, nevyhnutné životné náklady a prihliada aj na ich ďalšie zákonné vyživovacie povinnosti. Ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine stanovuje, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, preto ak je životná úroveň rodičov vysoká, je v záujme dieťaťa, aby sa na tejto úrovni podieľalo a malo z nej úžitok aj v budúcnosti. Výška výživného preto môže byť v takomto prípade určená tak, aby zodpovedala aj zvýšeným potrebám dieťaťa. Je však potrebné mať na pamäti, že miera týchto potrieb je ovplyvňovaná schopnosťami a možnosťami povinného rodiča a jeho životným štandardom. V prípade, ak sú schopnosti a možnosti rodiča obmedzené, je potrebné mať za to, že odôvodnenými potrebami sú len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb nutných pre život kultúrneho človeka. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie dôsledne vyhodnotil odôvodnené potreby detí a zistil okolnosti rozhodujúce pre posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov otca aj matky.

17. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k záveru, že určené výživné súdom prvej inštancie pre v tom čase mal. C. v sume 120 Eur mesačne (4 Eurá denne) a pre mal. A. v sume 100 Eur mesačne (3,33 Eur denne) je vzhľadom na citované ustanovenia v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce

skutkovému stavu zisteného súdom prvej inštancie a poznamenáva, že určené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb už dospelého C. a mal. A. a je nepochybné, že práve otec dopĺňa zdroj výživy maloletým na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel otca na výživnom je porovnateľný s podielom matky, pretože o deti sa osobne stará a dobrovoľne si voči nim plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu svojich schopností. Odvolací súd preto dospel k záveru, že určenie výživného v rozsahu, ako to navrhla matka, by znamenalo presunúť jej zodpovednosť za zdravie a život detí na otca, ktorý sa o ne osobne stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť voči nim na hranici svojich možností vzhľadom na svoj príjem a nepochybné by to bolo v rozpore so Zákonom o rodine, morálkou a spravodlivosťou. Odvolací súd je toho presvedčený, že matka bola schopná v uvedenom období zabezpečiť si dostatok prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu minimálne bežného štandardu, preto možno od nej spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnila aj svojim synom, čo je v súlade s požiadavkou, že deti, ktorých rodičia nežijú spolu, majú mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo. Súd prvej inštancie správne v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadol okrem schopností a možností matky aj na jej majetkové pomery a jej starostlivosť o plnoletú dcéru J.. V tejto súvislosti odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť ako aj na ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach matky plniť si vyživovaciu povinnosť v rozsahu určenom rozsudkom súdu prvej inštancie. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k deťom nebolo ohrozené.

18. Odvolací súd ohľadne povinnosti rodičov prispievať na výživu svojich detí konštatuje, že žiaden účinný zákon v Slovenskej republike nezakotvuje povinnosť pracovať. Nezakotvuje ani právo, resp. povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená. Zákon o rodine však výslovne zakotvuje povinnosť rodiča živiť svoje dieťa (§ 62 ods. 1), takže nemôže obstať argumentácia, podľa ktorej ak rodič nepracuje, pretože sa nevie umiestniť na trhu práce vo svojom odbore alebo na pozícii adekvátnej svojim predstávam, prípadne je zamestnaný, ale zarába málo, a preto nie je schopný plniť svoju vyživovaciu povinnosť buď vôbec alebo v doterajšej miere. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti nie je vôbec smerodajné, koľko si rodič prácou (podnikaním alebo inou zárobkovou činnosťou) zarobí, alebo či vôbec pracuje. Oveľa väčšiu výpovednú hodnotu má zistenie jeho potenciálnej životnej úrovne. Jedným z faktorov, ktoré pri určovaní miery životnej úrovne môže súd vziať do úvahy, je zistenie a vyčíslenie mesačných nákladov povinného rodiča. V tomto prípade matka v konaní uviedla, že býva v nájme v 1-izbovom byte s dospelou dcérou J., ktorá študuje na strednej škole. Na dcéru výživné nepoberá, všetky náklady na ňu zvláda hradiť sama. Dcéra nepoberala ani sociálne štipendium. Tu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ak matka býva s dcérou v nájmomnom byte, tak náklady na nájomné je potrebné rozdeliť na dve osoby. Zo spisu nie je zrejmé, prečo dcéra nepoberala výživné od svojho otca, čím by matka znížila svoje nevyhnutné mesačné výdavky.

19. Čo sa týka námietky, že súd prvej inštancie nesprávne určil dlžné výživné, matka ho namietala jednak z dôvodu nesprávneho určenia bežného výživného a jednak z dôvodu, že od odchodu zo spoločnej domácnosti pravidelne synom prispieva sumou 50 Eur mesačne. Ako však uviedli otec aj kolízny opatrovník, matka v podstate len preposielala synom prídavky na deti. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že prídavok na dieťa je dávkou štátu, ktorá je určená dieťaťu a rodič, ktorému je vyplácaná je len platobným miestom. Preto táto dávka nemôže byť považovaná za platbu matky na výživu detí a súd prvej inštancie ju správne nezapočítal do dlžného výživného. A keďže sa odvolací súd stotožnil aj so sumou bežného výživného určeného súdom prvej inštancie, konštatuje, že po preskúmaní výpočtu dlžného výživného súd prvej inštancie správne určil dobu od kedy sa počíta dlžné výživné, t.j. od podania návrhu, vypočítal ho do konca predchádzajúceho mesiaca, kedy bolo vo veci rozhodnuté, preto sa stotožnil aj s vypočítaným dlžným výživným. Stotožnil sa aj s poskytnutím výhody splátok dlžného výživného matke s poukazom na jej príjmové a majetkové schopnosti.

20. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol vo výrokoch o určení výživného od matky pre C. od 23.2.2022 do budúca, vo výroku o určení výživného a spôsobe jeho plnenia od matky pre mal. A. od 23.2.2022 do budúca, vo výroku o určení rozsahu dlžného výživného pre C., vo výroku o dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia pre mal. A. a o trovách konania, odvolací súd

rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

21. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

22. V priebehu odvolacieho konania, konkrétne dňa 4.8.2022, dosiahol C. plnoletosť, t.j. stal sa v plnom rozsahu procesne spôsobilým ako účastník tohto konania. Z uvedených dôvodov už nemusí byť zastúpený kolíznym opatrovníkom a všetky písomnosti sa doručujú priamo jemu. Znamená to tiež, že určené výživné a dlžné výživné je matka povinná platiť priamo C. a nie otcovi, pretože dovŕšením plnoletosti C. zo zákona zaniklo aj jeho zákonné zastúpenie otcom. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o spôsobe platenia určeného výživného a dlžného výživného podľa § 388 CSP tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

23. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).